

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 decembrie

Seria I, Anul XXIX, Nr. 6 (339), 2021

Revista *Vestitorul* urează, cu prilejul Sfintei Sărbători a
Nașterii Domnului nostru Isus Cristos,
tuturor colaboratorilor, cititorilor și credincioșilor
Sărbători Fericite și La Mulți Ani!

Scrisoare Pastorală

Sărbătoarea Nașterii Domnului 2021

„Un Prunc s-a născut nouă, un Fiu s-a dat nouă” (Is 9,5)

Iubiți credincioși,

Profetul Isaia (născut la 765 îC), în urmă cu aproape 2800 de ani, anunța venirea lui Isus Domnul: „Prunc s-a născut nouă, un Fiu, iar numele lui este înger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie” (cf. Is 9,5). Noi, astăzi, acum și aici, într-o lume atât de schimbată, re trăim – și aceasta reprezintă, cu adevărat, o taină, un miracol și o certitudine – acea realitate întemeietoare pe care o prorocise Profetul și care s-a împlinit prin Nașterea Domnului nostru Isus Cristos: Îl laudăm și Îl preamărim, Îi cântăm colindele cu păstorii din Betleem și cu îngerii din ceruri.

Într-o noapte, care doar părea ca toate celelalte, într-un loc atât de obișnuit unor păstori, al căror nume nu-l știm, care-și păzeau oile și depă-

nau în mintea lor poveștile neșterse ale zilei, poate și ale timpului comun semenilor lor, iată răsări Lumina minunii: „slava și mărirea Domnului a strălucit” (Lc 2,9). Se dezvăluia astfel că acea noapte era una cu totul specială, deopotrivă și pentru păstorii din „ținutul acela”, și avea să se statornicească pentru totdeauna, și pentru toți credincioșii, întrucât Lumina divină cobora din ceruri, și „îngerul Domnului stătea lângă ei”, spunându-le: „nu vă temeți, vă vestesc o bucurie mare, azi s-a născut Mântuitorul, Cristos Domnul, în cetatea lui David” (cf. Lc 2,8-10). Păstorii trăiau, de fapt, împlinirea profeției lui Isaia, iar „harul mântuitor al lui Dumnezeu s-a arătat lor și tuturor oamenilor” (cf. Tit 2,11).

Nașterea Pruncului Isus din Maria Fecioara cea „plină de har” ni l-a adus în lume pe fiul dumnezeiesc, pentru noi, oameni supuși greșelii, păcatelor, ispitelor, ca pe un Păstor a cărui iubire pentru noi e fără margini, și pentru ca, la rândul nostru, să ne pătrundem de har. Trăim astfel o bucurie mare, aceea că Domnul este cu noi și în noi, îndumnezeindu-ne: „harul mântuitor” suflă în Biserica sa, iar noi suntem fii ai Bisericii cea „Una, Sfântă”, parte din trupul mistic al lui Cristos, popor sfânt al lui Dumnezeu.

„Harul mântuitor” s-a arătat la Betleem pentru ca omul să ajungă la fericire. Harul este dar, darul cerului pentru noi, „la plinirea timpurilor”; harul este iertare, iertarea Domnului prin Fiul Său; harul este ajutor dat nouă pentru a birui în viață. Adevărul viu este că la Crăciun gustăm această bucurie a întrupării Domnului, a pogorării „harului mântuitor” la noi și printre noi. „Harul mântuitor” este legătura de iubire dintre Dumnezeu și om, prin Fiul Său unul născut. Iar Sărbătoarea Nașterii Domnului înseamnă nașterea „harului mântuitor”, venirea Domnului păcii în

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Mihaela Caba, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Eugen Ivuț.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

mijlocul nostru, a Părintelui veacului ce va să fie, după cum profetea Isaia; este darul spiritual pe care omenirea îl primește în fiecare an la Sărbătoarea Crăciunului.

Dragii mei,

În noaptea Sfântă a Crăciunului, Dumnezeu s-a făcut om și a locuit printre noi, iar noi am văzut mărirea lui în ieslea din Viflaim, și acolo am înțeles că Dumnezeu ne iubește pe fiecare așa cum suntem, cu bucuriile și necazurile noastre, cu păcatele și înălțările noastre, cu încercările și momentele de fericire.

„Harul mântuitor”, cum spune Sfântul Pavel, este iubirea lui Dumnezeu pentru noi care ne aduce pacea sufletului și bucuria inimii. Acest „har mântuitor”, acest Prunc, pe care-l primim în seara de Crăciun, este darul pe care Domnul ni-l oferă în mod necondiționat nouă oamenilor, celor preocupați prea adesea de lucruri materiale, tuturor celor care trăim în învâlmășeala și forfota acestei lumi confuze care-și dorește din ce în ce mai mult în plan cantitativ. Noi înșine, în momentele de luciditate și sinceritate, suntem gata să recunoaștem că nu merităm dragostea lui Dumnezeu, și totuși El ne-o dăruiește, trimițându-ni-l pe Unicul său Fiu. Crăciunul ne amintește mereu și din nou că în ochii Domnului suntem vrednici, valoroși și prețioși și că bunul Dumnezeu ne iubește pentru totdeauna, dorindu-ne mântuirea.

Dragi credincioși,

Într-o lume în care, de doi ani, ne numărăm cu spaimă și dezesperare doar bolnavii și morții; într-o lume în care orașele au devenit parcă fantomatice din cauza interdicțiilor impuse de „virusul blestemat”; într-o lume în care „alegem doar meșteșugurile cele mai aducătoare de câștig, care nu ne lasă deloc vreme să ne gândim la Dumnezeu” (cf. Sfântul Nil, 910 – 1004); într-o lume în care devenim tot mai triști, dar și mai egoiști; într-o lume în care nu ne mai deosebim unii de alții, iar

creștinii sunt tot mai excluși din societate – trebuie să ne reamintim mereu că **răul nu va triumfa niciodată asupra binelui** și că forțele răului nu vor birui niciodată Biserica. În această lume primim vestea de la înger că ni s-a născut nouă un Mântuitor, Mesia, și, în această lume „harul mântuitor al lui Dumnezeu s-a arătat tuturor oamenilor” (cf. Tit 2,11)! În această noapte minunată, pe când ne vedeam de treburile noastre, El, Domnul a venit și a locuit printre noi, deși nu l-am meritat! Iată darul Crăciunului: „un copil sărac vine să ne cucerească cu iubirea sa” (Papa Francisc). El este speranța noastră în această lume!

Dragii mei,

„Poporul care locuia într-un întineric a văzut lumină mare” (Is 9,1). Noi, „poporul sfânt al lui Dumnezeu”, am fost și suntem binecuvântați cu acest Har de a primi un Prunc, un Fiu, un sfetnic minunat, pe Dumnezeul cel puternic, pe Domnul păcii, pe Părinte al nostru și al veacului ce va să fie.

Ce putem spune în fața unui asemenea dar primit?

Rămânem uimiți și fără cuvinte!

Primim darul și ne lăsăm binecuvântați de harul dăruit nouă. Privim la Pruncul din iesle și trăim bucuria Crăciunului: „Îl cunoaștem și-L iubim pe Domnul Isus Cristos”... precum zice Sfântul Părinte, Papa Francisc, „înc-o dată, iar și iară”! – cu un vers din Lucian Blaga.

Și noi, la rândul nostru, să ne lăsăm transformați în dar și har pentru cei de lângă noi, de aproape sau de departe!

Vă doresc tuturor un Crăciun sfânt și binecuvântat cu „Harul Mântuitor” și un An nou, 2022, mai bun și mai sfânt!

Sărbători fericite și La mulți Ani!

+ Virgil BERCEA

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Viața are o misiune pentru noi

12.12.2021

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Evanghelia de la liturgia de astăzi, a treia duminică din Advent, ne prezintă diferite grupuri de persoane – mulțimile, vameșii și soldații – care sunt atinși de predica lui Ioan Botezătorul și atunci îl întreabă: „Ce trebuie să facem?” (Lc 3,10). Ce trebuie să facem? Aceasta este întrebarea pe care o pun. Să ne oprim puțin asupra acestei întrebări.

Ea nu pornește de la un simț al datoriei. Mai degrabă, inima atinsă de Domnul, entuziasmul pentru venirea sa îi face să spună: ce trebuie să facem? Ioan spune: „Domnul este aproape” – „Ce trebuie să facem?” Să dăm un exemplu: să ne gândim că o persoană dragă vine să ne viziteze. Noi o așteptăm cu bucurie, cu nerăbdare. Pentru a o primi așa cum trebuie vom face curățenie în casă, vom pregăti cea mai bună mâncare posibilă, eventual un cadou... Așadar, ne vom strădui. Așa este cu Domnul, bucuria pentru venirea sa ne face să spunem: Ce trebuie să facem? Dar Dumnezeu ridică această întrebare la nivelul mai înalt: Ce să fac cu viața mea? La ce sunt chemat? Ce anume mă realizează?

Sugerându-ne această întrebare, Evanghelia ne amintește un lucru important: viața are o misiune pentru noi. Viața nu este fără sens, nu este încredințată întâmplării. Nu! Este un dar pe care Domnul ni-l încredințează spunându-ne: descoperă cine ești și apucă-te de treabă pentru a realiza visul care este viața ta! Fiecare dintre noi – să nu uităm aceasta – este o misiune de realizat. Așadar, să nu ne fie frică să îl întrebăm pe Domnul: ce trebuie să fac? Să îi repetăm des această întrebare. Ea revine și în Biblie: în Faptele Apostolilor câteva persoane, ascultându-l pe Petru care vestea învierea lui Isus, „au fost pătrunși la inimă și i-au spus lui Petru și celorlalți apostoli: «Ce să facem?»”, (2,37). Să ne întrebăm și noi: Ce este bine să fac pentru mine și pentru frați? Cum pot să contribui la binele Bisericii, la binele societății? Timpul Adventului folosește la aceasta: să ne oprim și să ne întrebăm cum pregătim Crăciunul. Suntem preocupați de atâtea pregătiri, cadouri și lucruri care trec, dar să ne întrebăm ce să facem pentru Isus și pentru alții? Ce trebuie să facem?

La întrebarea „ce trebuie să facem?”, în Evanghelie urmează răspunsurile lui Ioan Botezătorul, care sunt diferite pentru fiecare grup. De fapt, Ioan recomandă celui care are două haine să împartă cu acela care nu are; vameșilor, care iau taxele, le spune: „Nu pretindeți mai mult decât ceea ce a fost fixat pentru voi!” (Lc 3,13); și soldaților: „Nu maltratați și nu acuzați pe nimeni pe nedrept” (v. 14). Fiecăruia îi este adresat un cuvânt specific, care se referă la situația reală a vieții sale. Aceasta ne oferă o învățătură prețioasă: credința

se întrupează în viața concretă. Nu este o teorie abstractă. Credința nu este o teorie abstractă, o teorie generalizată, nu, credința atinge trupul și transformă viața fiecăruia. Să ne gândim la concretețea credinței noastre. Eu, credința mea: este un lucru abstract sau este concretă? O duc înainte în slujirea celorlalți, în ajutor?

Așadar, în concluzie, să ne întrebăm: ce pot face în mod concret? În aceste zile, în timp ce suntem aproape de Crăciun, cum pot să fac partea mea? Să luăm un angajament concret, chiar mic, care să se potrivească la situația noastră de viață, și să îl ducem înainte pentru a ne pregăti la acest Crăciun. De exemplu: pot să telefoniez acelei persoane singure, să vizitez acel bătrân sau acel bolnav, să fac ceva pentru a sluji un sărac, un nevoiaș. De asemenea: poate că am de cerut o iertare sau am de dat o iertare, o situație de clarificat, o datorie de plătit. Eventual am neglijat rugăciunea și după atâta timp este ora să mă apropiu de iertarea Domnului. Frați și surori, să găsim un lucru concret și să îl facem! Să ne ajute Sfânta Fecioară Maria, în sânul căreia Dumnezeu s-a făcut trup.

După Angelus, Sfântul Părinte a spus următoarele:

(...)

Adresez urările mele și lui Caritas Internationalis, care împlinește 70 de ani. Este tinerică! Trebuie să crească și să se întărească mai mult! Caritas este în toată lumea mâna iubitoare a Bisericii pentru cei săraci și cei mai vulnerabili, în care este prezent Cristos. Vă invit să duceți înainte slujirea voastră cu umilință și cu creativitate, pentru a ajunge la cei mai marginalizați și a favoriza dezvoltarea integrală ca antidot la cultura rebutului și a indiferenței. Îndeosebi, încurajez campania voastră globală *Împreună Noi (Together We)*, întemeiată pe forța comunităților în promovarea îngrijirii creației și a săracilor. Rănilor provocate casei noastre comune au efecte dramatice asupra celor din urmă, dar comunitățile pot să contribuie la convertirea ecologică necesară. Pentru aceasta invit să se adere la campania lui *Caritas Internationalis*! Și voi, dragi prieteni de la *Caritas Internationalis*, continuați munca voastră de a simplifica organizația, pentru ca banii să nu meargă la organizație ci la săraci. Simplificați bine această organizație.

(...)

S-o salutăm încă o dată pe Sfânta Fecioară de la Guadalupe: „Viva la Virgen de Guadalupe!”

Vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine. Poftă bună și la revedere.

Mesajul Preafericitului Părinte Cardinal Lucian la Simpozionul „Sibiu – 830 de ani de atestare documentară. Sibiul în documente pontificale”

**Mons. Mario Codamo, consilier al Nunțaturii Apostolice în România,
Preacucernici Părinți,
Stimate Domnule Prefect,
Onorați conferențieri,
Dragi participanți** la Simpozionul „Sibiu – 830 de ani de atestare documentară. Sibiul în documente pontificale”,

Prin marea milostivire a lui Dumnezeu, pe data de 20 decembrie 2021, se împlinesc 830 de ani de la prima atestare documentară a orașului Sibiu. Papa Celestin al III-lea emite un document ecleziastic care menționează așezarea „Cibinium” în anul 1191 pe 20 decembrie, aceasta fiind prima mențiune documentară referitoare la ținuturile sibiene, prin care Pontiful Roman confirmă existența Prepozituri libere a germanilor din Transilvania, Prepozitură care și-a avut sediul la Sibiu.

În mod ideal Pontiful Roman Celestin al III-lea unește cetatea Sibiului cu Roma cea Mare și cu Roma cea Mică. Biserica „San Salvatore alle Coppelle” din Roma care a fost atribuită de Sfântul Papă Pius al X-lea în anul 1914 comunității greco-catolice române, este un locaș de cult reprezentativ pentru Cetatea Romei dar și pentru România prin vechimea ei milenară. O lespede din anul 1195 atestă că această biserică ar fi fost consacrată în acel an de Papa Celestin al III-lea. Am putea spune în mod simbolic că prezența acestei biserici în inima Romei, în care se celebrează de aproape un secol în limba română pentru credincioșii greco-catolici, este, într-un fel, un semn și un simbol al modului în care însuși poporul român s-a format, a primit credința creștină și a trăit comuniunea cu Sfântul Scaun Apostolic al Romei.

De asemenea, prezența Bisericii Române Unite cu Roma în urbea Sibiului prin construirea Bisericii dintre Brazi, ne arată legătura intrinsecă dintre Biserică, oraș și țară, dovadă fiind Panteonul mormintelor, din jurul acestui locaș de cult, aparținând unor personalități de seamă ale culturii transilvănene: George Barițiu, Alexandru Papiu-Ilarian, Iosif Sterca-Șuluțiu, Ioan Rațiu, Alexandru Vaida-Voievod.

Se cuvine să adresăm cele mai alese sentimente de mulțumire distinșilor conferențieri care vor interveni în cadrul Simpozionului nostru de astăzi pentru a pune în lumină semnificațiile istorice, teologice și juridice ale prezentei aniversări.

Conferințele din această după-masă se constituie ca un bun prilej pentru aprofundarea trecutului, reliefastrânsele conexiuni între Sibiu și Sfântul Scaun Apostolic al Romei, dar care deschid noi perspective: pe de o parte, lucrarea înaintașilor ne oferă posibilitatea

de a releva experiențe care ne pot sluji drept model, care sunt prețioase pentru prezent și deschid perspective de viitor; pe de altă parte, ne ajută să descoperim lucrarea tainică a Providenței în parcursul nu întotdeauna lin al Bisericii, dar care i-a călăuzit pe înaintași să transforme numeroase situații istorice dificile în oportunități pentru Biserică și pentru oameni. Prin acest eveniment, dorim să onorăm împreună istoria și bogăția culturală a Sibiului, și importanța ecumenică a acestui oraș.

Un gând aparte ne leagă de mărturisirea credinței Părintelui Pompei Onofrei din Sibiu, care le spunea torționarilor: ”puteți să mă bateți și să mă schingiuiți cât vreți, puteți să-mi smulgeți unghiile, să-mi scoateți ochii, să trageți pielea de pe mine, să mă omorâți chiar. Credința nu mi-o lepăd”.

Cu unire în rugăciune și în spirit de comuniune, mulțumind organizatorilor și tuturor participanților la Simpozion, încredințându-vă ocrotirii Maicii Sfinte, vă readuc aminte cuvintele Sfântului Părinte Papa Francisc transmise românilor înainte de a pleca din Blaj spre aeroportul din Sibiu, pe 2 iunie 2019: „Am venit în această țară frumoasă și primitoare ca pelerin și frate, pentru a avea diferite întâlniri și pentru a făuri o punte între inima mea și a voastră. Iar acum mă întorc acasă îmbogățit, luând cu mintea locuri și momente, dar mai ales chipuri. Chipurile voastre vor da culoare amintirilor mele și vor fi prezente în rugăciunea mea. Vă mulțumesc și vă duc cu mine. Iar acum vă binecuvântează”.

Vă mulțumesc și invoc asupra tuturor, prin mijlocirea Preacuratei Fecioare Maria și a Fericitilor Episcopi Martiri, binecuvântarea Mântuitorului nostru Isus Cristos.

+ Lucian Cardinal Mureșan
Arhiepiscop și Mitropolit al Arhiepiscopiei de
Alba Iulia și Făgăraș
Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite
cu Roma, Greco-Catolică

Silvia PANTIȘ

Pentru noi, El s-a născut

Dumnezeu, etern și nemărginit, s-a făcut om și a venit în lume de mai bine de 2000 de ani, în Bethlehe-mul Iudeii. Atotputernicia s-a făcut slăbiciune. Cristos se smerește în locul omului, ca și noi să ne detașăm de tot ce e lumesc. Putea să rămână în Raiul său, încon-jurat de îngeri, dar a ales să ia firea omenească, sub înfățișarea unui Copil fragil și prin maternitatea unei Fecioare simple și modeste. Pentru noi, El s-a născut într-o lume neprimitoare, pentru a ne învăța iubirea, iertarea și a ne aduce mântuirea.

Îmi imaginez acest moment sublim, printr-o noapte magică, în care domnește pacea. Gloria Celui Veșnic se manifestă într-o peșteră rece, lipsită de orice confort, folosită drept adăpost pentru animale, undeva în câmp, luminată în mod inexplicabil. Un Prunc nou născut este înfășat și culcat în iesle pe paie. O Mamă tânără își admiră și contemplă Fiul. Lângă Ea, un bărbat care pare a fi soțul este un modest și sărac dulgher, ales de Dumnezeu ca să fie tată pământean pentru Fiul Său. El e preocupat și grijuliu cu Copilul și cu Mama Lui.

La acest mare eveniment participă Cerul și pământul, preamărind venirea în lume a Fiului lui Dumnezeu. Îngerul Domnului dă vestea unor păstori ce se aflau prin preajmă: „Vi s-a născut azi Mântuitor, care este Cristos Domnul”. În acest timp cântă o mulțime de oaste cerească: „Slavă întru cei de Sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie”. Păstorii îl caută pe Prunc pentru a i se închina și, la rândul lor, transmit mai departe această „bucurie mare care va fi pentru tot poporul”.

Cristos nu pentru preamărirea lui a venit în lume, nici pentru a deveni rege, căci avea împărăția sa în Cer. Totuși, magii de la Răsărit au făcut drum lung pentru a-l afla și a i se închina ca unui adevărat Rege.

A sărbători Crăciunul fără să-i aducem lui Cristos lauda și cinstea cuvenită e ca și cum am uita de semnificația Sărbătorii. Este foarte frumos să aniversăm evenimentul în jurul pomului de Crăciun, ascultând și cântând colinzi.

A sărbători Crăciunul cu adevărat, înseamnă a-l avea în centru pe Isus, care este adevăratul sens, a nu ne mulțumi doar cu contemplarea Lui. El este o persoană vie, care continuă să trăiască. Bucuria nu e deplină dacă nu stăm înaintea Lui cu inima curată. S-o preamărim și pe Preasfânta sa Mamă și pe Sfântul Iosif ca modele și mijlocitori ai noștri.

Nașterea Mântuitorului să fie pentru fiecare o trezire din nepăsarea sufletească, un imbold în regăsirea păcii și bucuriei. Să ne împăcăm cu noi înșine, cu cei din jurul nostru și cu Dumnezeu. Să privim spre Steaua Bethlehemului, ce se află în fiecare biserică. Cristos se naște la fiecare Sfântă Liturghie pe Altarele lumii. Să-L întâmpinăm cu căldură. În mod nevăzut, sunt prezenți și acum Fecioara Maria, Sfântul Iosif și îngeri ai Cerului. Să-l rugăm pe Isus să privească asupra noastră cu bunătate și îndurare. Sfânta Împărtășanie este chezașia vieții veșnice. Lumina cea fără de sfârșit o să ne atragă și o să înfăptuiască promisiunea mântuirii noastre, căci, pentru noi, El s-a născut.

Aniversarea a zece ani de preoție

Pentru trei dintre preoții episcopiei noastre, **Florin Jula, Gabriel Emil Vana și Vlad-Ioan Voicu**, data de 4 decembrie reprezintă ziua în care au primit sfânta taină a preoției prin punerea mâinilor Preasfinției Sale dr. Virgil Bercea. În urmă cu 10 ani, pe data de 4 decembrie 2011, în catedrala Sfântul Nicolae a avut loc acest eveniment care rămâne veșnic în memoria preoților și a familiilor lor.

După primirea hirotonirii cei trei preoți au fost trimiși în pastorație în parohiile Vintere, Cheț, respectiv Vășad. Putem spune că până acum și-au îndeplinit cu conștiinciozitate, cu bună credință, cu dragoste și speranță această nobilă misiune.

Acum, la împlinirea a zece ani de preoție, cei trei colegi au simțit nevoia de a se reîntâlni la sfântul altar al catedralei Sfântul Nicolae unde au primit darul preoției pentru a concelebra Sfânta Liturghie. Le-au fost alături familiile, soțiile și copiii.

La finalul sfinte slujbe, preoții au mulțumit Bunului Dumnezeu pentru harurile primite, precum și epi-

scopului care i-a hirotonit, dar și familiilor și în special doamnelor preotese care i-au susținut în permanență și au fost alături de ei.

A avut loc și o întrevedere cu Preasfințitul Virgil, iar apoi o agapă.

Biroul de Presă

Sărbătoarea Crăciunului în Congregația Surorilor Maicii Domnului

Pentru noi, surorile Congregației Maicii Domnului, Sărbătoarea Crăciunului este un prilej de bucurie, recunoștință, de rugăciune, contemplare și tăcere în fața Cuvântului care „S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi” (In. 1,14). În fața acestui Mister, ființa umană conștientizează nevoia tăcerii, deoarece, după cum spune Sfântul Efrem Sirul, „cine ar putea grăi despre Fiul Celui Nevăzut, Care S-a pogorât și a îmbrăcat trup în pântec?”, deoarece fără aceasta (pogorâre) „nimeni nu se poate apropia de ființa dumnezeiască, căci numai El o cuprinde.”

În fața Ieslei din Betleemul Iudeii, învățăm de la Preasfânta Fecioară Maria să avem mereu brațele întinse spre frații noștri, primindu-i și ajutându-i să se apropie de Domnul, să se regăsească fii prin Fiul, să-și ridice ochii spre „înălțimi” și spre frați, să primească mereu buna-vestire în viața personală și tot darul pe care Ziditorul a toate îl oferă neconținut celor care se încred în El.

Dincolo de tot ceea ce înseamnă „acțiune” în misiunea apostolică, de la Maica Domnului învățăm, înainte de toate, esența carismei noastre - apropierea neamului (nostru) de Domnul prin credință vie (cf. *Constituțiilor CMD*) - mereu căutând să păstrăm „toate în inimă”. Atitudine din care se înfiripează propriul „Magnificat” și pe care, împreună cu Maica Domnului, Ocrotitoarea Congregației noastre, îl înălțăm spre Dumnezeu, călăuzite neîncetat de Constituțiile Congregației, conform cărora surorile „vor căuta să trăiască în cea mai intimă unire cu Cristos, tinzând la perfecțiunea iubirii și cu același har al chemării vor căuta prin viața lor apostolică să crească fii ai lui Dumne-

zeu” (*Constituții*, Art. 4)

Crăciunul din anul Domnului 2021 are o semnificație cu totul particulară pentru Surorile Congregației Maicii Domnului, fiind al o sutălea Crăciun trăit și sărbătorit de surori. Congregația a fost înființată în 2 februarie 1921, de către Mitropolitul Bisericii Române unit cu Roma, Greco-Catolică, ISP Dr. Vasile Suciu.

„Vlăstar” în Biserica Română Unită cu Roma, Congregația a împărtășit aceeași soartă cu „VIȚA” în cumplitul moment 1948, fiind desființată. Surorile au fost nevoite să renunțe la uniforma călugărească, la așezămintele și operele apostolice ale Congregației, interzicându-li-se cu desăvârșire trăirea în comunitate. Cu toate aceste obstacole, neajunsuri, limitări sociale și juridice, surorile au trăit fiecare zi cu încredere în Domnul și în dreptatea pe care El o face aleșilor Săi, căutând mereu oportunități de întâlnire și împărtășire a experiențelor cotidiene, modalități diverse și creative de apostolat perpetuând carisma Congregației, pentru ca în momentul ieșirii la lumină, asemeni bobului de grâu, și Congregația să aducă rodul ei în Biserica Greco-Catolică, Biserică pe care au purtat-o mereu în inima dânselor și pentru care n-au făcut vreun compromis.

În prag de Sărbători, mulțumim bunului Dumnezeu pentru toate harurile revărsate asupra noastră și asupra Congregației în decursul existenței sale.

Sărbători sfinte cu pace și bucurie!

Sora Claudia,

Congregația Surorilor Maicii Domnului,
Comunitatea din Oradea

Iată, vin colindători!

Duminică, în ajunul praznicului Sfântului Nicolae, după încheierea Sfintei Liturghii, copiii și tinerii Parohiei “Sfânta Familie” din Zalău, în acorduri de colinde i-au primit pe trimișii lui Moș Nicolae care le-au adus daruri.

În ziua sărbătorii, la orele amiezii, biserica noastră a primit un grup de copii cu boli rare și din spectrul autist de la Asociația *Prader Willi* din localitate, însoțiți de câțiva părinți și membri ai asociației, precum și de conducerea centrului de zi *NoRo*

Împreună cu părintele-paroh Valer Părau cei prezenți s-au rugat, au colindat, după care a venit și Moș Nicolae în persoană, spre marea bucurie a copiilor.

Menționăm că la centrul *NoRo*, cu care parohia noastră se află în parteneriat, se efectuează regulat terapii ocupaționale pentru copiii și tinerii care suferă de afecțiunile amintite.

Pr. Ciprian Robotin

Hramul catedralei „Sfântul Nicolae” din Oradea

Ca în fiecare an, de 6 decembrie, Catedrala „Sfântul Nicolae”, precum și întreaga Eparhie de Oradea, se îmbracă în haine de sărbătoare, cinstindu-l pe ocrotitorul și patronul lor.

În acest an, cu ocazia hramului catedralei, programul a început duminică, 5 decembrie, în ajunul sărbătorii, prin celebrarea Sfintei Liturghii de la ora 17.00, de către Pr. Vicar General Mihai Vătămănelu. A continuat cu *Acatistul Sfântului Nicolae*, de la ora 18.00, celebrată de Pr. Antoniu Suciu și cu Slujba *Vecerniei*, de la ora 18.00, celebrant principal fiind Pr. Radu Ciorțea și în cadrul căreia s-a făcut *Procesiunea cu Sfintele Moaște*. Seara s-a încheiat cu celebrarea *Sfântului Maslu* de către un sobor de preoți.

În ziua sărbătorii, Liturghia Hramului a fost celebrată de către Pr. Paroh Ovidiu Duma, împreună cu mai mulți preoți din Eparhia de Oradea. Toate aceste oficii au fost însoțite de glasul seminariștilor orădeni, conduși de maestrul Radu Mureșan, care prin răspunsurile lor au înfrumusețat și au creat o atmosferă de sărbătoare și rugăciune.

Biroul de presă

Ziua Națională la Bocșa

Miercuri, 1 decembrie 2021, într-o atmosferă de frumoasă sărbătoare, a avut loc la Bocșa evenimentul de cinstire a sărbătorii naționale a României și totodată de comemorare a eroilor și înaintașilor care au contribuit la actul Marii Uniri de la 1918.

Evenimentul s-a desfășurat în prezența d-lui primar al Bocșei, Istvan Demyen, al d-lui viceprimar Septimiu Cosma, a clericilor prezenți și a participanților localnici sau veniți de la Zalău.

Programul a debutat în Biserica mausoleu a lui Simion Bărnuțiu, unde s-a oficiat un Te Deum pentru sărbătoarea națională și mai apoi un Parastas de pomenire a sufletelor tuturor eroilor care au luptat pentru idealurile unirii și a libertății de neam și de patrie, oficii care au fost conduse de pr. Protopop de Zalău, Valer Părau, avându-i alături pe pr. Daniel Berteau, de la parohia Zalău – Dumbrava și pr. Orest Nichita, parohul local.

În continuare, au avut loc câteva alocuțiuni a unora din cei prezenți, părintele V. Părau vorbind din partea Bisericii greco-catolice, dl. I. Demyen din partea Primăriei Bocșa, iar mai apoi au avut microfonul invitații, din partea cărora au vorbit dl. Dr. Liviu Gârbea și dl. Radu Filip.

După alocuțiuni, pe versurile cântecului „Frați creștini”, participanții au ieșit afară din biserică și a urmat momentul depunerii de coroane, care s-a făcut în trei locuri: la cripta bisericii (locul unde se află osemintele lui Simion Bărnuțiu), la bustul din parcul central și la monumentul eroilor din fața Școlii Simion Bărnuțiu, în fiecare

din aceste puncte rostindu-se și o scurtă rugăciune.

Mulțumim Domnului pentru această zi frumoasă fiind conștienți că, datorită situației epidemiologice, unele persoane care și-ar fi dorit acest lucru, nu au putut fi prezente. Totodată suntem recunoscători tuturor celor care au venit, dorindu-ne ca să menținem și pe mai departe vie memoria înaintașilor noștri, care fac cinste Bisericii, neamului și întregii țări.

Pr. Orest NICHITA

Vizita PSS Virgil Bercea în Parohia „Sfinții Petru și Pavel”

În Duminica a XXX-a după Rusalii, la 28 noiembrie 2021, Preasfinția Sa Virgil Bercea a efectuat o vizită pastorală în parohia „Sfinții Petru și Pavel” din Zalău. Motivele principale ale vizitei au fost celebrarea Sfintei Liturghii și înmânarea Ordinului „Fericitul Episcop Traian Frențiu” Președintelui Consiliului Local Sălaj, Dinu Iancu Sălăjanu.

La sosirea în parohie, Preasfinția Sa a fost întâmpinat în fața bisericii cu Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce de către Pr. Protopop Părau Valer, Pr. Paroh Daniel Florin Bertean, Pr. Viceparoh Simion Mărieș, dar și de mai mulți credincioși, printre care Dinu Iancu Sălăjanu, mai mulți copii care i-au oferit Preasfinției Sale un buchet de flori, și Alexa Andrei, seminaristul provenit din această parohie.

Sfânta Liturghie a fost celebrată de Preasfinția Sa, alături de Preacucernicii Părinți și de Părintele Diacon Grațian Gulas.

În omilia sa, Preasfințitul Virgil a subliniat importanța renunțării, a dăruirii, cu atât mai mult cu cât ne aflăm în apropierea Crăciunului. În încheiere, înainte de Binecuvântarea finală, Preasfinția Sa a înmănat Ordinul „Fericitul Episcop Traian Frențiu” domnului Dinu Iancu Sălăjanu, Președinte al Consiliului Local

Sălaj, pentru tot efortul depus în ajutarea Bisericii noastre. La rândul său, acesta a ținut să mulțumească Preasfinției Sale pentru această distincție oferită, subliniind faptul că, deși aparține de o altă confesiune, a fost învățat să cultive valorile comune, care ne unesc.

Părintele Paroh, Daniel Florin Bertean, mulțumește Preasfinției Sale, în numele întregii comunități, pentru bucuria făcută cu ocazia acestei vizite în Postul Crăciunului.

Andrei ALEXA
Anul III

PSS Virgil Bercea, în mijlocul comunității greco-catolice din Livorno

PSS Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, s-a aflat la sfârșitul săptămânii trecute într-o vizită pastorală la Livorno, aflat pe coasta de vest a Toscanei, o regiune importantă a Italiei.

Prima oprire a fost în Parohia San Lazzaro, unde activează Părintele Cătălin Oltean, preot greco-catolic român, hirotonit de către PSS Virgil, și care activează în această parohie. Trecând pe la Bologna, PSS Virgil l-a întâlnit și pe Monsignorul Matteo Zuppi, arhiepiscopul de Bologna, cu care se cunoaște din anii '90, când era invitat la Roma de către Comunitatea *Sant' Egidio*.

Tot la San Lazzaro, PS Virgil a avut și o întâlnire cu preoții români care slujesc în diferite dieceze din Regiunea Emilia Romagna: Rimini și Imola. „Întâlnirea a fost foarte frumoasă, datorită faptului că PS Virgil cunoaște foarte bine realitatea noastră eclezială. Am vorbit despre *Conciliu Vatican II*, Papa Ioan al XXII-lea, provocările evanghelizării de astăzi, noile tehnologii, grija pastorală care trebuie să fie foarte apropiată de oameni. Ne-a impresionat vitalitatea acestui păstor, apropiat de preoții săi, foarte deschis, dinamic, cordial, voios, mereu disponibil să spună un cuvânt de consolare, de încurajare, tuturor celor care vin la dânsul”, au scris gazdele sale de la San Lazzaro.

Duminică, 12 decembrie, ajungând în mijlocul comunității românești din Livorno, păstorită de Părintele Vasile Orghici, PSS Virgil a binecuvântat biserica pe care Dieceza de Livorno a încredințat-o credincioșilor

români. Cu această ocazie, a fost sfințită și noua Icoană a Sfintei Fecioare, icoană adusă din România și care îi va însoți mereu pe cei plecați peste hotare pentru a-și câștiga existența, dar care nu au uitat de credința în Dumnezeu și de tradiția Bisericii Greco-Catolice.

Totodată, împreună cu Pr. Eduard Roman și Eugen Ivuț, secretarul său personal, PSS Virgil l-a vizitat pe Mons. Simone Giusti, episcopul de Livorno, care, la rândul său, a fost în această vară în vizită la Oradea. Este modul prin care PSS Virgil i-a mulțumit Păstorului Bisericii din Livorno pentru prietenia și susținerea pe care o are față de comunitatea greco-catolică română.

www.egco.ro

Întâlnire între generații!

Ziua de 6 decembrie 2021 a fost o zi mai mult decât specială pentru copiii din clasele I-IV care beneficiază, în cadrul Centrului after-school „Sf. Martin”, din localitatea Ioaniș, de serviciile oferite de Asociația Caritas Eparhial Oradea. Fiind o sărbătoare atât de așteptată și îndrăgită de micuții de pretutindeni, această zi rămâne în amintirea lor nu doar ca și ziua în care Moș Nicolae aduce dulciuri în ghetuțele lor, ci și ca ziua în care au ajuns în Municipiul Oradea, unde au descoperit locuri frumoase, au întâlnit oameni extraordinari, dar și o altfel de existență, atât de diferită de viața pe care ei o știu - cea trăită pe ulițele satului natal.

Odată ajunși aici, au vizitat mai întâi sediul firmei SC MARVICON SRL, cea care a asigurat, gratuit, transportul pentru cei 38 de copii și însoțitoarele lor, doamnele educatoare, colindând și oferindu-le celor prezenți un strop de copilărie. În afară de transport, copiii au primit cu multă emoție cadouri care le-au adus sclipiri de bucurie.

”Aventura” copiilor a continuat cu un popas la Centrul rezidențial „Casa Frențiu”, motivul pentru care ei au și venit la Oradea, unde i-au colindat pe seniori, împărțind trăiri deosebite: dacă rezidenții au lăcrimat și s-au emoționat profund văzându-i și ascultându-i cântând, copiii s-au simțit adevărați vestitori ai sărbătorii Nașterii Mântuitorului, oferind din vitalitatea și seninătatea lor celor care păreau că îi așteaptă de o viață întreagă.

Masa de prânz servită aici a energizat trupurile micuțe, iar cadourile oferite reciproc au făcut ca acest eveniment să rămână, deopotrivă, în sufletele tuturor celor prezenți: bunicile din centrul rezidențial au pregătit, din timp, pentru fiecare copil, fulare și căciuli împletite cu multă îndemânare, dragoste și cu multă căldură, iar copiii au oferit, la rândul lor, felicitări vesel colorate și lucrate cu mânuțele lor, în care au pus mai ales inocența sufletelor pe care le poartă la orice pas.

Convinși că prezența lor a bucurat nespus rezidenții centrului, copiii au continuat, însoțiți de doamnele lor educatoare, periplul lor prin Oradea, bucurându-se cu o surprindere fără margini de universul care li se deschidea în fața ochilor - Târgul de Crăciun: Casa lui Moș Crăciun, bradul frumos luminat odată cu lăsarea serii, carusel, trenuleț și multe lumini, dar și atmosfera creată de oameni prietenoși, care au înfruntat recele serii încălzindu-se cu vocile și veselie copiilor.

După „ședința foto” din Casa lui Moș Crăciun, micuții s-au bucurat de câte un pahar cu ceai cald oferit de către doamna Patricia Ioanida, de la căsuța nr. 1, care ne-a ajutat și cu gustările calde pe

(continuare în pag. 11)

(urmare din pag. 10)

care le-au primit copiii noștri. Apoi, au avut bucuria de a fi invitați, gratuit, la o plimbare cu trenulețul, dar și la magia caruselului, două momente care au încântat sufletele copiilor.

În jurul orei 16.00, copiii au pătruns în Catedrala Greco-Catolică "Sfântul Nicolae", întâmpinați fiind de PSS Virgil Bercea, care a primit cu bucurie colindul micilor călători, îndemnându-i „să fie buni întotdeauna!”. Împreună cu copiii, au rostit rugăciunile „Tatăl nostru” și „Înger, îngerășul meu”. Momentul a fost impresionant: mânuțele s-au împreunat pentru rugăciune, iar apoi s-au ridicat liber, spre Cer, în timp ce ofereau celor prezenți în Catedrală darul lor, sub forma colindelor „O, ce veste minunată!” și „Inima va cânta”.

O altă surpriză de care s-au bucurat copiii a fost prezența doamnei viceprimar Arina Moș, cu atât mai mult cu cât, în urmă cu trei ani, o parte dintre copiii prezenți azi s-au bucurat de prezența dumneaei, la inaugurarea noii clădiri a centrului unde ei astăzi merg să își facă temele, să servească masa de prânz și să primească toată atenția doamnelor educatoare care îi ajută să își însușească temeinic informațiile primite la școală.

La finalul acestui moment, copiii au primit pachetele-surpriză cu dulciuri oferite de Primăria Oradea și PSS Virgil Bercea pe care, cu siguranță, le vor împărți acasă cu frățiorii și surioarele care îi așteaptă nerăbdători.

Ultima parte a activității lor în centrul civic a continuat în același ritm alert, dictat de energia debordantă a micuților: au revenit la Târgul de Crăciun, s-au bucurat de lumea unei povești în care ei sunt personajele principale: poze, plimbări cu trenulețul, veselie din carusel, toate sub privirea vigilentă a doamnelor care și-au asumat nu doar responsabilitatea de a-i însoți ci și împărtășirea acelor emoții, bucurându-se de fiecare scîlpire, de fiecare zâmbet, de fiecare îmbrățișare sinceră primită din partea copiilor.

Această experiență s-a încheiat cu încă o surpriză pentru copiii noștri: președintele asociației, pr. Olimpiu Todorean, a oferit fiecăruia câte o fotografie, respectiv cea din Casa lui Moș Crăciun, pe care să o poată duce acasă, să o arate familiei și pe care să o păstreze.

Spontani și sinceri, unii copii ne-au spus că le place foarte mult această zi, că este de neuitat și că mai vor să ajungă aici; alții, că au rămas impresionați de „bunicuții” de la „Casa Frențiu”.

Copiii noștri au trăit din plin această zi, bucurându-se de tot ce au descoperit, de afecțiunea noastră, iar noi mulțumim tuturor celor implicați pentru că a fost posibil să aducem un strop de magie în sufletele lor!

Teodora BODA
Asistent social practicant

Pr. Cristian F. SABĂU

Comoara cea de mare preț a evlaviei mariane: Medalia miraculoasă - I

După o cateheză a pr. Federico Giacomini.

Care sunt criteriile cu care lucrează Dumnezeu în istorie și în lume? Cum a acționat El în viețile oamenilor despre care se povestește în Sfânta Scriptură, de la Avram, Moise, David, Solomon, până la profeți și la Fecioara Maria? Cum a lucrat Dumnezeu în viețile sfinților de ieri și de azi, și chiar în viața mea? Care este „stilul” Lui?

I. PRIMUL CRITERIU:

Dumnezeu îl alege pe cel mai mic.

«Samuel i-a zis lui Iese: „Aceștia sunt toți fiii tăi?”. El a răspuns: „A mai rămas cel mai mic. Iată, păzește turma!”. [...] Domnul i-a zis lui Samuel: „Ridică-te și unge-l! El este”». (vezi 1Sam 16,10-12)

...Niciunul dintre fiii cei mari nu a fost ales.

II. AL DOILEA CRITERIU:

Dumnezeu îl alege pe cel mai slab.

„David a fost mai tare decât filisteanul. Cu o prastie și cu o piatră l-a lovit pe filistean și l-a omorât. David nu avea sabie în mână”. (vezi 1Sam 17,47-50)

Bătălia nu a fost câștigată de Golia, cel mare și puternic, ci de David, cel mic și lipsit de putere.

III. AL TREILEA CRITERIU:

Dumnezeu alege ceea ce este invizibil, ceea ce nu se vede cu ochii oamenilor.

„Poate fi ceva bun din Nazaret?” (vezi In 1,45-46)

Pe vremea lui Isus, localitatea Nazaret nici nu era trecută pe hărți, fiind un loc cu totul ascuns și necunoscut.

IV. AL PATRULEA CRITERIU: Dumnezeu îl alege pe cel mai slab, cel mai ne semnificativ.

„Împărăția Cerurilor este asemenea cu un grăunte de muștar; însă, crescând, este mai mare decât toate legumele”. (vezi Mt 13,31-32)

Cine știe la ce s-au gândit mulțimile care-l ascultau pe Isus atunci când El a pomenit despre o „Împărăție a Cerurilor”? Cu ochii minții, ei vedeau deja un împărat, un tron, servitori, turnuri, ziduri de fortăreață... În schimb, „Împărăția este asemenea cu un grăunte de muștar; cel mai mic decât toate semințele...”. Isus povestește ceea ce Tatăl înfăptuiește deja de mii de ani: **construiește totul pornind de la cel mai mic, cel mai slab, cel mai ne semnificativ.**

O cunoașteți pe Ecaterina Labouré? Ea face din această categorie a ceea ce este mai mic, mai ne semnificativ, a ceea ce e invizibil și ascuns, însă care este ales

de către Dumnezeu. Ecaterina s-a născut la 9 octombrie 1815. Era al optulea din cei zece copii ai lui Pierre Labouré. Mama ei a murit pe când Ecaterina avea doar 9 ani. Cu această ocazie, o slujnică a familiei a văzut-o pe Ecaterina îmbrățișând o statuie a Maicii Domnului din casă și spunându-i: *“De acum înainte, Tu să ne fii mamă!”* La numai 12 ani, când sora mai mare a intrat în mănăstire, ea a preluat conducerea gospodăriei.

Într-o noapte a avut un vis care a marcat-o. Se făcea că era în biserică. A văzut la altar un preot bătrân cu barba albă și cu o privire pătrunzătoare. La sfârșitul slujbei, bătrânul i-a făcut semn să se apropie și i-a zis: *„Nu uita! Dumnezeu are planuri mari cu tine!”* Când, după ani și ani, a intrat pentru prima dată într-o mănăstire a „Fiicelor Carității”, a văzut pe perete un tablou cu chipul bătrânului visat: era Sfântul Vincențiu de Paul, întemeietorul Călugărițelor Fiice ale Carității.

Timp de câțiva ani, a lucrat ca și chelneriță la Paris, dar, în cele din urmă, și-a realizat visul și chemarea: a intrat între călugărițele de pe Rue (Strada) du Bac. Aici de trei ori i-a apărut în vis bătrânul pe care îl mai visase odinioară. Ecaterina a încercat să-și deschidă sufletul la spovadă. Confesorul i-a tăiat-o scurt: *„Nu da importanță acestor ispite. O călugăriță Fiică a Carității este menită să slujească săracilor; nu să viseze”*.

În noaptea de 18 iulie a anului 1830, i-a apărut prima dată Sfânta Fecioară, pe când toată lumea în mănăstire dormea. Să urmărim povestirea ei:

«La 11,30 noaptea m-am auzit chemată pe nume „Soră, soră!” Trezindu-mă, am privit în partea de

unde se auzea vocea. Am dat la o parte perdeaua patului. Am văzut un copil îmbrăcat în alb, -să fi avut 4-5 ani- (era îngerul ei păzitor) care mi-a spus: „Scoală-te repede și vino în capelă! Te așteaptă Sfânta Fecioară!” M-am îmbrăcat în grabă...

Pe coridoarele pe unde treceam, luminile erau aprinse pretutindeni... Mirarea mea a fost și mai mare când am intrat în capelă și am văzut toate lumânările aprinse... Copilul m-a dus în altar, lângă scaunul preotului; acolo m-am așezat în genunchi... S-a auzit un zgomot, un

(continuare în pag. 13)

(urmare din pag. 12)

fel de foșnet de rochie de mătase... „Iat-o pe Sfânta Fecioară!” S-a așezat pe fotoliu... Îmi este cu neputință să descriu ce am simțit în acel moment, ce anume se petrecea în mine... Atunci m-am repezit, târându-mă în genunchi, și mi-am sprijinit mâinile pe genunchii Sfintei Fecioare». Întrucât, la întoarcerea în camera ei, a auzit clopotul, și-a dat seama că apariția a durat până la 2,30 noaptea.

În același an, Sfânta Fecioară i-a mai apărut de două ori, de ambele dăți cu cerințe identice. În 27 noiembrie, printre altele, Maica Domnului i-a spus: „Copila mea, Dumnezeu îți încredințează o misiune. Vei avea mult de suferit din această pricină. Povestește totul confesorului tău. Chiar dacă el te va contrazice, să nu te temi! Vei vedea anumite lucruri. Informează-l pe spiritualul tău despre toate!

În necazuri și suferințe aleargă la picioarele acestui Altar. Aici vei primi întotdeauna mângâierea necesară.

Vor veni mari nenorociri. Se vor abate neajunsuri asupra Franței. Tronul va fi răsturnat. Pericolul va fi mare... Vor exista victime... vor fi victime din rândul clerului din Paris. Arhiepiscopul va fi ucis... crucea va fi disprețuită, aruncată la pământ. Va fi deschisă iarăși coasta Mântuitorului. Străzile vor fi pline de sânge... lumea întreagă va fi îndoliată.

Eu voi fi cu voi chiar și atunci când veți crede că totul este pierdut. Aveți încredere!”

În ziua de 27 noiembrie, a avut loc o nouă apariție în aceeași capelă. Atunci Sfânta Fecioară a oferit lumii întregi, prin Ecaterina Labouré, o armă puternică împotriva puterilor întunericului și i-a arătat o viziune, ca un tablou: pe o parte se vedea Sfânta Fecioară cu globul pământesc în mâini și cu un șarpe infernal sub picioare. După ce Preacurata i-a oferit globul lui Dumnezeu, pe mâinile ei deschise apărură o sumedenie de inele strălucitoare, din care se revărsau raze orbitoare: în același moment, viziunea a auzit un glas care i-a spus că acele raze erau simbolul harurilor pe care Maria le obține oamenilor. „De ce din anumite inele nu pornesc raze?”, a întrebat ea. „Aceste inele reprezintă harurile pe care oamenii uită să mi le ceară”.

De jur împrejurul tabloului era scrisă cu litere de aur această rugăciune: „O, Marie, zămislită fără de păcat, roagă-te pentru noi care alergăm la tine!” Pe partea cealaltă a tabloului a văzut un „M” mare, cu o cruce deasupra, iar

dedesubt două inimi, inima lui Isus și inima Mariei. Pe margine, de jur împrejur, 12 stele. A auzit din nou vocea: „Trebuie realizată o medalie după modelul acesta. Persoanele care o vor purta și vor spune cu evlavie această scurtă rugăciune, se vor bucura de o ocrotire specială din partea Maicii Domnului”.

Ecaterina a povestit totul spiritualului ei, părintele Aladel. Acesta nu numai că a fost sceptic, dar și-a pus problema dacă nu cumva Ecaterina era bolnavă psihic, fiind cazul să părăsească mănăstirea. „Sunt numai halucinații curate! Dacă vrei să o cinstești pe Maica Domnului, imită virtuțile Ei și termină cu aceste aiureli...!”

Apoi, în decembrie 1830, Ecaterina a mai avut o nouă apariție identică cu cea din noiembrie, în care s-a cerut realizarea medaliei. La urmă, Fecioara i-a spus: „De acum nu mă vei mai vedea, însă îți vei auzi glasul în rugăciunile tale”.

Scepticismul pr. Aladel a început să se năruie când prevestirile Ecaterinei s-au adeverit. La nici două săptămâni de la prima apariție, a izbucnit revoluția din 31 iunie 1830. Vreme de trei zile, sângele aproape a curs râuri pe străzi. Revoluționarii s-au dezlănțuit împotriva Bisericii. Arhiepiscopul de Paris s-a mascat și s-a ascuns ca să scape cu viață.

Regele Carol al X-lea a fost detronat, iar în locul lui a fost înscăunat Ludovic Filip, fiul lui Filip zis *Egalité*, mare maestru al masoneriei franceze, cel care și-a pătat mâinile cu sângele regelui Ludovic al XV-lea, cu prilejul Marii Revoluții Franceze. Apoi aveau să vină și celelalte nenorociri prezise, când Biserica urma să fie lovită crunt în numele libertății (revoluția din 1848, „Comuna din Paris” în 1871 și alte persecuții sângeroase): Ecaterina le-a prezis cu 40 de ani înainte!

După o rezistență înverșunată, părintele Aladel s-a decis, în sfârșit, să realizeze medalia cerută de Maica Domnului. La început, a făcut anual doar câteva sute de mii de medalii, apoi milioane și milioane, iar la moartea Ecaterinei se răspândiseră în lume peste un miliard de exemplare. Medalia a cunoscut imediat o răspândire extraordinară în Franța și în toată lumea, mai ales datorită vindecărilor înfăptuite în 1832, când holera, numai la Paris, a ucis 20.000 de oameni. De aici i-a rămas numele de **“medalia miraculoasă”**.

Din decembrie 1830, când a avut ultima apariție, și până în decembrie 1876 când a murit, deci vreme de 46 ani, Ecaterina nu a vorbit absolut niciodată despre aparițiile pe care le-a avut: a ținut totul în mare taină; din acest motiv, a fost denumită „păstrătoarea secretului Reginei”. Despre toate acestea a știut numai spiritualul ei, care a considerat-o mult timp mincinoasă și halucinantă, adresându-i adesea cuvinte insultătoare. În schimb, Ecaterina a făcut toată viața în mănăstire munca cele mai umile.

(continuare în pag. 14)

(urmare din pag. 13)

Din moment ce medalia miraculoasă a pornit de la mănăstirea lor, se știa că există o vizionară printre călugărițe, dar nimeni nu știa sigur care anume era vizionara. Era bănuită o maică mai pioasă de la bucătărie. Simțindu-și sfârșitul aproape, la numai două luni înainte de moarte, Ecaterina i-a destăinuit toate vedeniile și superioarei.

În 1876, în ajunul Anului Nou, vizionara își trăia ultimele ceasuri. Rostea împreună cu maicile din jurul ei litaniiile Maicii Domnului. La un moment dat, vocea ei nu s-a mai auzit. Un zâmbet, două lacrimi i s-au prelins din ochi și a adormit definitiv, fără agonie. „*Pe fața ei, a mărturisit o călugăriță prezentă, n-am întrezărit nici un semn care se observă pe fața persoanelor care mor. N-am mai văzut așa ceva*”.

Când în 1854, Papa Pius al IX-lea a proclamat dogma „Neprihănitei Zămisliri”, el a ratificat practic ceea ce fusese confirmat deja de peste 20 de ani, prin apariția Fecioarei la Paris și, prin intermediul medaliilor, în toată lumea. E vorba așadar de o mare apariție a Maicii Domnului, care nu stă doar într-o medaliuță, cât mai degrabă este legată de credință.

Medalia reprezintă un mod al Mariei de-a se revela celor mici, prin intermediul a ceva mic. Sr. Ecaterina Labouré va putea spune: „*Mi-a apărut mie, pentru că sunt o neștiutoare, pentru că sunt o nimeni; mi-a apărut tocmai mie, pentru ca să se înțeleagă, prin micimea mea, că era Sfânta Fecioară*”. Oare Preacurata nu apare urmând criteriile lui Dumnezeu?

MARIA MIJLOCITOARE

Ecaterina nu ne-a spus nimic despre chipul de nedescris al Mariei, ci a povestit doar că mâinile Ei s-au îndreptat în jos, spre pământ: este simbolul primirii, al acceptării. E gestul celui puternic care își lasă sceptrul ori sabia, pentru a rămâne cu mâinile goale. Mâinile deschise simbolizează a fi neînarmat, înseamnă dăruirea de sine; sunt semnul indulgenței, al bunătații pline de iubire care este gata să sară în ajutor.

„*De ce din anumite inele nu pornesc raze?*” „*Aceste inele reprezintă harurile pe care oamenii uită să mi le ceară*”. Mai apoi, se vedeau raze mai mari, mai puternice, și raze mai mici.

Maria este aurora cea mistică; Ea nu este soarele, ci este Acea care, prin intermediul razelor, ne conduce către Soare. Mijlocitoarea stă în mijloc și facilitează trecerea dintr-o parte în cealaltă. Maria se îngrijește ca tu să-l poți întâlni pe Isus.

A dăruii cuiva o medalie înseamnă a ne îngriji ca acea persoană să îl întâlnească pe Isus; iar aici, suntem deja pe tărâmul credinței. Mijlocirea are legătură cu credința noastră: nu are sens să dăruiești medalii, fără să te rogi pentru cei cărora le faci acest dar...

MARIA CO-MÂNTUITOARE

Mântuirea înseamnă scăpare de rău. Nu întâmplător, picioarele Mariei care calcă șarpele sunt picioare ceucid răul.

Oare de ce sunt prezente pe medalie cele două inimi, a lui Isus, încoronată cu spini și a Mariei, străpunsă de o suliță? Inima lui Isus suferă atunci când vede că oamenii pentru care El a murit, trăiesc departe de ceea ce este bine. O mamă suferă atunci când vede că pruncii pe care i-a crescut se îndepărtează de drumul pe care ea i-a educat. Medalia cu aceste două inimi ne vorbește despre co-mântuire: vreau să te mântuiesc de rău!

MARIA ESTE REGINA, ÎMPĂRĂTEASA CERULUI ȘI A PĂMÂNTULUI

Ce reprezintă cele 12 stele de pe medalie? Sunt semnul celor 12 triburi ale lui Israel, semnul celor 12 apostoli, simbolul unei totalități. Maria este femeia din Apocalipsă, care împărățește asupra tuturor triburilor, asupra tuturor popoarelor pământului.

Cunoașteți povestea steagului Europei? La concursul pentru alegerea unui drapel UE, printre cele peste 150 de proiecte, cel care a prezentat schița steagului albastru cu 12 stele cunoștea Medalia Miraculoasă. Iar președintele comisiei, un evreu, văzând simbolul celor doisprezece stele, l-a ales imediat pe acesta.

Este o lucrare genială a Fecioarei! Gândiți-vă că, prin acest simbol, rugăciunea: „*O, Marie, zămisli-tă fără de păcat, roagă-te pentru noi care alergăm la tine*” stă deasupra tuturor primărilor din Europa, este arborată pe toate primăriile, consiliile și edificiile publice de pe bătrânul continent. Maria Împărăteasă și Regină este chiar vizibilă!

În sine, este oare miraculoasă „Medalia miraculoasă”?

Când Isus a pus tină pe ochii orbului (vezi In 9,1.6), i-a zis oare „*acest noroi te va vindeca*”? Nu, lui și celorlalți le-a zis „*credința ta te-a vindecat*”. Oare Medalia Miraculoasă este miraculoasă, este făcătoare de minuni? Nu e miraculoasă nici medalia (așa cum, în sine, nu sunt făcătoare de minuni nici icoanele): credința și rugăciunea ta sunt miraculoase! Ele fac minuni...

Dacă criteriile după care Dumnezeu lucrează sunt acelea ale micimii, a ceea ce este nesemnificativ și fără de valoare în ochii lumii, credința face parte din acestea. Credința (grăunțele de muștar) este mai mică decât medalia, pentru că medalia se vede, dar credința nu. Iar Dumnezeu se folosește de credință pentru a înfăptui miracole; de câte ori a spus Isus „*credința ta te-a mântuit*”?

Dacă am fi convinși că a noastră credință poate muta munții, ne-am folosi cu rod și de medaliile miraculoase. Credința noastră este mai puternică decât medaliuțele miraculoase...

Papa Francisc a primit la Atena vizita de curtoazie a Arhiepiscopului Ieronymos al II-lea

După Sfânta Liturghie pe care a prezidat-o duminică, 5 decembrie 2021, la Atena, papa Francisc a primit vizita de curtoazie a arhiepiscopului Ieronymos al Ateinei și Întregii Elade. Vizita era anunțată în programul oficial al călătoriei și a avut loc în cursul serii la sediul nunțiatului apostolic. Prelatul ortodox grec a răspuns, astfel, la vizita de curtoazie pe care papa Francisc i-a făcut-o cu o zi înainte la Arhiepiscopia Ortodoxă a Ateinei.

Beatitudinea Sa Ieronymos, potrivit unui comunicat al Sălii de Presă a Sfântului Scaun, a ajuns la nunțiatul la ora 18.50. Întâlnirea dintre papa Francisc și arhiepiscopul Ieronymos, cu respectivele delegații, s-a desfășurat în salonul principal și s-a încheiat în jurul orei 19.20.

În timpul întâlnirii, papa și arhiepiscopul au scris la mână un text în Cartea de Onoare. „În această seară, 5 decembrie 2021, sărbătoarea Sfântului Sava”, a scris prelatul ortodox, „delegația mea și cu mine am venit ca să-i mulțumim Pontifului și Sanctității Sale Francisc, Fratele de la Roma, pentru vizita sa în Grecia. Îl salutăm și îi dorim o bună călătorie. Dumnezeu cel Sfânt să ne binecuvânteze”.

La rândul său, papa Francisc a scris: „Cu bucurie și pace îl întâlnesc pe iubitul meu Frate Ieronymos al II-lea. Îi mulțumesc pentru bunătatea sa fraternă, pentru blândețea și răbdarea sa. Domnul să ne dăruiască harul de a continua pe această cale de fraternitate și de pace. Îi mulțumesc Beatitudinii Sale Ieronymos al II-lea pentru generozitatea de a ne ajuta să mergem împreună. Domnul să binecuvânteze ambele noastre Biserici surori și Sfânta Maică a lui Dumnezeu să ne ajute”.

La schimbul de daruri, arhiepiscopul i-a dat papei două volume: unul despre istoria de suferință a grecilor din Asia Minoră la începutul secolului XX, celălalt despre morții revoluției grecești. De asemenea, la cererea unui preot, prelatul ortodox a adus papei o imagine a Fecioarei Maria cu Pruncul Isus. Sfântul Părinte i-a dăruit Beatitudinii Sale medalia călătoriei și o carte despre Rugăciunea „Statio Orbis”, rostită de papa Francisc în Piața San Pietro pe 27 martie 2020, volumul fiind publicat de editura LEV a Vaticanului.

[www: vaticannews.va](http://www.vaticannews.va)

ABONAMENTE

Îi informăm pe cititorii noștri că pentru a intra în posesia abonamentului la revista **Vestitorul** este necesar ca acesta să fie achitat pe tot anul sau pe cel puțin șase luni. Abonamentul trebuie să fie plătit până cel târziu la data de **30 ianuarie 2022**. Costul unui exemplar va fi de **1,5 lei**, cost care, pentru abonați, va rămâne același pe tot timpul anului, indiferent de eventualele modificări de preț. Vă reamintim că modalitatea cea mai sigură de a intra în posesia revistei noastre este abonamentul.

Ioan Alin CREȚU

Învățământul multidimensional

În perioada industrială, zeci de ani, principii de bază pentru muncitori era să dețină abilități specializate din domeniul tehnologic respectiv priceperea de a le face aplicabile. Prin contrast, acestea nu mai reprezintă astăzi - când totul s-a rotit cu 180 de grade - fundamentul excelenței în domeniu, digitalizarea fiind frecventă, iar dominant internetul; activitățile repetitive, plictisitoare pentru oameni, fiind atribuite roboților și diferitelor mecanisme.

Cine dorește să se mențină în vârf pornește de la informații a căror credibilitate o verifică frecvent, știe să fie inventiv, să vorbească clar și să fie cooperant.

Adaptarea și capacitatea de a lua decizii rapide sunt acum cuvintele cheie la ritmul cu care se transformă tot ceea ce ne înconjoară, pentru a obține efectele scontate.

*Conform dexonline.ro, **educația** este „un fenomen social fundamental de transmitere a experienței de viață a generațiilor adulte și a culturii către generațiile de copii și tineri, abilitării pentru integrarea lor în societate.” **Inovatoare** este „persoana care realizează și introduce ceva nou într-un domeniu de activitate.”*

Învățământul ca orice lucru se poate aborda multidimensional. Tocmai de aceea, rolul acestora este extrem de important. Pe de altă parte, depinde la ce nivel de interiorizare s-au integrat aceste concepte în felul de a fi al profesorilor respectiv al educabililor. Dacă elevii aleg să aibă încredere în ceea ce le poate oferi educația, ei nu se vor regăsi între cei care vor abandona școala, deoarece cunoscându-și foarte bine interesele, își doresc să le finalizeze prin studii superioare. În evoluția emoțională, oricine află care îi sunt limitele personale și ale celorlalți, în funcție de modul în care și-a internalizat atașamentul. Prin el se înțelege necesitatea de relaționare cu ceilalți, în vederea neexpunerii la pericole, rezultatul fiind supraviețuirea.

Fiecare dintre cele două părți își aduc aportul la actul educativ prin: cunoștințe noi, schimb de experiență, motivație, creativitate, comunicare, abilități practice, identitate culturală, împlinire și vocație. În spațiul în care se desfășoară activitățile specifice, în școală, se găsesc la îndemână: echipamente, cărți, spații adecvate învățării și altele. Elevii și profesorii au, dacă își doresc, acces deschis la reviste științifice, la date de cercetare, la Registre deschise (*Open notebooks*), la resurse educaționale, la Software cu sursa deschisă (*Open source*) etc.

Există o evaluare constantă de tip biunivoc, între educabili și cadrele didactice. Aceasta se extinde și dincolo de limitele școlii, pentru ambele părți: acasă, pe internet, între prieteni. Este un flux permanent de glăsuri din afară care specifică ce ar trebui să fim. Școala

are rolul de a da fiecăruia o voce interioară viguroasă, care inspiră încredere, indiferent de ceea ce are loc în afara limitelor personale.

Drumul spre atingerea potențialului maxim trece prin cunoașterea propriului sine și a celor din proximitate, cu efecte majore în planul relaționării și al comunicării eficiente în funcție de partenerii de dialog, care nu doar să fie informați ci și cu care să se consolideze relații. Vor înțelege că fiecare are propria perspectivă și vor afla cum sunt înrâurite modalitățile de comunicare de influențele și aspectele comportamentale, respectiv cum prin optimizarea comportamentală își pot perfecționa comunicarea. Vor putea identifica astfel foarte ușor limitele și barierele comunicării învățând să le depășească, pentru a nu-și afecta eficiența personală sau pe cea a grupei din care face parte. Pentru a reuși în plan personal sau profesional sunt foarte importante, uneori, abilitățile de a ține în public prezentări sau discursuri cursive și calitative convingătoare. Pe lângă conținutul acestora, se învață dicția, intonația și frazarea, ritmul, volumul, sublinierea cuvintelor cheie din ideea pe care o au de transmis, managerizarea emoțiilor, atitudinea, adaptarea și raportarea la public, respirația, conduita, igiena gurii.

Deoarece carierele sunt etapizate și au propriile provocări, câteodată este eficient pentru tineri să aibă un mentor – persoană cu vastă experiență, care de obicei este acolo unde ei doresc să ajungă – care să îi învețe cum să își rezolve dificultățile pentru a putea merge înainte. Majoritatea covârșitoare a profesorilor au mentalitatea de mentori, ajutând generațiile succesive de elevi să depășească problemele cu care se confruntă, în vederea creării unei societăți de tineri stăpâni pe sine și ambițioși. Îi pot îndruma pe tineri în alegerea unei facultăți, identificarea unui loc de muncă respectiv angajarea, și chiar fondarea unei afaceri personale. Aceștia vor deveni profesioniști, inspirându-i pe alții la rândul lor. Scopul oricărei școli este de a forma în primul rând caractere, viitori profesioniști atenți la rezultatele pe care le obțin dar și la etică acestora. Mentorarea este extrem de importantă în sfera transversalității competențelor ca multiplicator al bunăstării și al împlinirii.

Predarea se poate face și prin învățarea prin cooperare, care are multiple valențe. Elevii pot asimila cunoștințele activând în ateliere. În cadrul lor pot întâlni colegi de ale căror resurse, în contextele obișnuite nu au aflat, inspirându-se. Intercunoașterea are ca efect armonizarea și eficiența dialogului, adaptarea atitudinilor, identificarea în timp real a modalităților de interacțiune, ascultarea devine activă, cine are nevoie

(continuare în pag. 17)

Vizita părintelui vicar cu preoții în Parohia Chilioara

Duminică, 5 decembrie 2021, Părintele Antoniu Chifor, vicar eparhial cu preoții, a celebrat Sfânta Liturghie în localitatea Chilioara, Jud. Sălaj, alături de pr. Vasile Pop, preot paroh din anul 2011.

Privind retrospectiv, înaintea dânsului au fost preoți acolo, după anul 1990, Pr. Neagota Iancu și Pr. Sabin Cicșa. Biserica a fost construită cu sprijinul Pr. Vasile Barbolovici de la Veneția și a Pr. Marinel Mureșan din Bologna, fii ai satului, și a multor binefăcători din Italia și din țară, fiind sfințită în anul 2009. Biserica are două hramuri: Adormirea Maicii Domnului și Sfântul Anton de Padova, ale cărui relicve le are primite în dar.

Părintele vicar a transmis salutul și binecuvântarea PSS Virgil, împreună cu urările de bine pentru sărbătoarea Crăciunului care se apropie.

Predicând despre Evanghelia Duminicii – Vindecarea femeii gârbove, părintele a vorbit despre apropierea pe care o manifestă Isus, Bunul Păstor care se apropie și are capacitatea de a fi milostiv. Când Cristos

(urmare din pag. 16)

primește asistență, se înțelege relația existentă între membru și grup, are loc expandarea gândirii strategice, se înțelege mai profund rolul personal.

Un alt beneficiu al școlii este și descoperirea talentelor elevilor, respectiv rafinarea acestora. Incertitudinile se metamorfozează în certitudini, excesele în generozitate, alocentrism și înțelegere. Dezvoltarea elevilor are loc simultan atât pe plan personal cât și profesional. Dintr-o altă perspectivă, școala permite și are ca rezultate autocunoașterea și dezvoltarea personală a elevilor.

Din evantaiul cunoștințelor elevilor fac parte și cele despre natură și modalitățile de ocrotire a ei. Faptul de a fi ecologiști reprezintă un stil de viață, în care se regăsesc, de la cumpărăturile transportate acasă în plase care nu sunt din plastic până la a lăsa curat după familie în urma desfășurării activităților în natură.

Sportul îi învață să se ridice de fiecare dată când cad, dar și să fie fair play, continuându-și drumul în vederea atingerii obiectivului. Acest tip de atitudine oferă atuuri în societate.

În școală elevii află și despre diferitele aniversări la nivel mondial, cărora se pot ralia prin activități interesante, de obicei recompensate, fapt care îi determină să dorească a le repeta. Școala le oferă și avantajul, dacă își doresc, de a-și face opiniile auzită creativ în societate, participând la remedierea deficiențelor. Cetățeanul activ consideră că este foarte important să fie antrenat constant în societate, datorită consecințelor benefice pentru toți membrii.

Voluntariatul are ca efecte benefice respectiv pozitive pentru elevi: participarea la proiecte, își fac prieteni, se distrează, obțin certificat de voluntar care

vede omul supus, subjugat de greutatea propriei vieți, a propriului destin, a puterilor întinericului care-l apasă, ia inițiativa de a vindeca. Femeia gârbovă primește semnul eliberator al lui Cristos, ea se îndreaptă de spate și se ridică.

La finalul Sfintei Liturghii, părintele paroh i-a mulțumit părintelui Antoniu pentru bucuria celebrării împreună și pentru vizita pe care a făcut-o în mijlocul comunității din Chilioara.

Biroul de Presă

va ajuta să îți completeze dosarul pentru înscrierea la facultate.

Educația non-formală, prin mijloace digitale urmărește ca pe lângă beneficiile evidente, să mențină elevii responsabili, cu nevoia dezvoltării permanente, conștienți de necesitățile pe care le au, apti și dotori să ofere transformări favorabile societății.

Pandemia actuală generată de virusul Covid-19 a oferit numeroase oportunități pentru practici și soluții inovatoare, în educație, în special de natură digitală. Este foarte important că omenirea a găsit aceste soluții, și în domeniul învățământului. Au apărut platforme digitale online: Google Meet, Cisco Webex, Microsoft Teams, Zoom, Adobe Connect, YouTube Teleșcoala etc. Prin implicarea personală, profesorii au dezvoltat noi resurse educaționale necesare ameliorării învățării online și hibride.

În ceea ce îi privește pe elevii din mediul rural, este extrem de important să vedem dincolo de orizont și de neajunsurile contemporaneității. Aceștia au descoperit o altă modalitate de a participa la educație, valorizându-și tabletele și telefoanele. Și-au regăsit valorile locale, refăcându-și unitatea culturală. Au început să priceapă că vor determina schimbări în proximitate prin angajare personală, devenind foarte determinați în a învăța. Acest lucru reprezintă aportul de lungă durată al profesorilor la viitorul elevilor, înțelegându-se de la sine că și în cel al grupurilor sociale din care aceștia fac parte.

CONCLUZII

Elevii prezentului vor fi cetățenii informați ai viitorului, dificil sau deloc manipulabili de către sistemele mediatice sau de oricine și-ar propune acest lucru.

Colectă specială

Asociația Caritas Eparhial Oradea a ales ca zi specială a carității noastre comunitare duminica „Samariteanului Milostiv”, zi în care s-a organizat o colectă specială. Tasul din data de 14 noiembrie 2021, duminica „Samariteanului Milostiv”, a fost predat, de către **91 parohii** asociației. Astfel, a intrat în casieria asociației suma de **43.864,6 lei**. Domnul să vă binecuvânteze pe toți cei ce aduceți daruri și faceți bine întru sfintele noastre biserici și vă aduceți aminte de cei săraci.

Pr. Olimpiu TODOREAN

Parohia Aleșd, **3.100 Lei**
 Parohia Ardud, **410 Lei**
 Parohia Ban, **362 Lei**
 Parohia Băile Felix, **150 Lei**
 Parohia Băița, **700 Lei**
 Parohia Beiuș, **615 Lei**
 Parohia Beliu, **644 Lei**
 Parohia Beznea, **89 Lei**
 Parohia Bobota, **206 Lei**
 Parohia Bocșa, **210 Lei**
 Parohia Borod, **415 Lei**
 Parohia Calea Mare, **25 Lei**
 Parohia Cămpia, **1.200 Lei**
 Parohia Carei „Sf. Anton”, **426 Lei**
 Parohia Căuaș, **400 Lei**
 Parohia Cehei Pustă, **300 Lei**
 Parohia Ciocaia, **82 Lei**
 Parohia Cheț, **350 Lei**
 Parohia Chilioara, **435 Lei**
 Parohia Cosniciu de Jos, **250 Lei**
 Parohia Cosniciu de Sus, **250 Lei**
 Parohia Craidorolt, **90 Lei**
 Parohia Crestur, **250 Lei**
 Parohia Domănești, **500 Lei**
 Parohia Drăgoteni, **100 Lei**
 Parohia Drighiu, **650 Lei**
 Parohia Găloșpetreu, **210 Lei**
 Parohia Ghenci, **170 Lei**
 Parohia Ghenetea, **160 Lei**
 Parohia Girișu de Criș, **130 Lei**
 Parohia Gruilung, **132 Lei**
 Parohia Haieu, **1.000 Lei**
 Parohia Halmășd, **515 Lei**
 Parohia Hereclean, **100 Lei**
 Parohia Hodișel, **150 Lei**
 Parohia Holod, **140 Lei**
 Parohia Horoatu Crasnei, **482 Lei**
 Parohia Huseni, **35 Lei**
 Parohia Iaz, **500 Lei**
 Parohia Ioaniș, **65 Lei**
 Parohia Izvoarele, **100 Lei**
 Parohia Lucăceni, **76 Lei**
 Parohia Marca, **200 Lei**
 Parohia Marghita, **550 Lei**
 Parohia Marin, **120 Lei**
 Parohia Meseșenii de Sus, **100 Lei**

Parohia Nădar, **50 Lei**
 Parohia Negru Grădinari, **100 Lei**
 Parohia Oradea, „Maica Domnului”, **2.100 Lei**
 Parohia Oradea, „Duminica Tuturor Sfinților”, **1.050 Lei**
 Parohia Oradea, „Sf. Nicolae”, **4.548 Lei**
 Parohia Oradea, „Schimbarea la Față”, **1.130 Lei**
 Parohia Oradea, „Sf. Treime”, **589 Lei**
 Parohia Oradea, „Sf. Anton”, **180 Lei**
 Parohia Oradea, „Sf. Gheorghe”, **231 Lei**
 Parohia Oradea, Olosig, „Sf. Gheorghe” **185 Lei**
 Parohia Ortelec, **50 Lei**
 Parohia Peceiu, **100 Lei**
 Parohia Petid, **20 Lei**
 Parohia Plopiș, **1.100 Lei**
 Parohia Pocola, **343 Lei**
 Parohia Poiana, **145 Lei**
 Parohia Porț, **200 Lei**
 Parohia Prisaca, **350 Lei**
 Parohia Salonta, **138 Lei**
 Parohia Sâg, **243 Lei**
 Parohia Sărsig, **68 Lei**
 Parohia Sălăjeni, **300 Lei**
 Parohia Săuca, **390 Lei**
 Parohia Sânlazăr, **420 Lei**
 Parohia Sânmartin, **42 Lei**
 Parohia Sântandrei, **313 Lei**
 Parohia Silvaș, **200 Lei**
 Parohia Sititelec, **60 Lei**
 Parohia Suplacu de Barcău, **80 Lei**
 Parohia Șilindru, **390 Lei**
 Parohia Șimleu Silvaniei, **743 Lei**
 Parohia Ștei, **333 Lei**
 Parohia Șumal, **1.547 Lei**
 Parohia Șuncuiuș, **100 Lei**
 Parohia Tășnad, **1.000 Lei**
 Parohia Tinca, **260 Lei**
 Parohia Uileac de Beiuș, **100 Lei**
 Parohia Valea lui Mihai, **413,6 Lei**
 Parohia Valcău de Jos, **450 Lei**
 Parohia Valcău de Sus, **718 Lei**
 Parohia Vălanii de Beiuș, **300 Lei**
 Parohia Vășad, **208 Lei**
 Parohia Voivozi, **500 Lei**
 Parohia „Sf. Ap. Petru și Pavel”, Zalău, **521 Lei**
 Parohia „Sfânta Familie”, Zalău, **1.400 Lei**
 Fam. Ghețe, **2.000 lei**; Fam. Blajan, **1.000 lei**.

Artiști consacrați au colindat Eparhia Greco-Catolică de Oradea

Cum nu există "Crăciun fără colinde", nici colindele fără colindători, Episcopia Greco-Catolică de Oradea, în colaborare cu Asociația *Enjoy Music*, au organizat un maraton al colindelor în centrele importante ale eparhiei. Pe lângă faptul că au adus un zâmbet în sufletele celor prezenți, colindele au avut și un scop caritabil, donațiile strânse îndreptându-se către anumite cazuri umanitare.

Artiști ca Paula Seling, Aurelian Temișan, dirijorul Andrei Tudor, Ovidiu Lazăr și George Miron sunt doar câteva dintre talentele care au colindat Eparhia de Oradea și au adus bucurie în sufletele tuturor celor care așteptă venirea în lume a Mântuitorului. Pe lângă aceștia, ne-au bucurat auzul și sufletul și alți tineri talentați din Eparhia de Oradea, Asociația *Enjoy Music* și din alte părți ale țării care, prin prezența lor au făcut ca spiritul Crăciunului să ajungă mai repede pe aceste meleaguri.

Astfel, colindul a început în data de 26 noiembrie la **Marghita** în Biserica "Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril", a continuat la **Beiuș**, în data de 27 noiembrie, în Biserica "Sfinții Trei Ierarhi", la **Șimleu Silvaniei** în Biserica "Sfânta Treime" și **Zalău**, în Biserica "Sfânta Familie" – 28 noiembrie, periplul încheindu-se la **Oradea**, în data de 29 noiembrie, în Biserica Sanctuarului Eparhial "Maica Domnului".

Prezent la fiecare dintre aceste evenimente, Preasfințitul Virgil, episcopul greco-catolic de Oradea, le-a mulțumit tuturor celor implicați în organizare, în special artiștilor de care îl leagă o prietenie sinceră și profundă.

Le mulțumim și noi din suflet artiștilor și tinere-

lor talente care, rupându-și din timpul lor, au reușit să ne ofere o secundă de veșnicie, asigurându-i că ceea ce au transmis prin intermediul colindelor a ajuns acolo unde trebuia: în sufletul fiecărui participant.

Biroul de Presă

Acord de colaborare strategică

Eparhia de Oradea s-a bucurat vineri, 3 decembrie 2021, de vizita unei delegații din Eparhia Greco-Catolică de Hajdúdorog, condusă de IPS Fülöp Kocsis, arhiepiscop și mitropolit de Hajdúdorog.

Întâmpinați de Preasfințitul Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea, împreună cu Părinții Vicari Mihai Vătămănelu și Antoniu Chifor, au vizitat mai întâi Palatul Episcopal din Piața Unirii, după care s-au îndreptat spre Liceul Greco-Catolic Iuliu Maniu și Catedrala Sfântul Nicolae, Biserica Schimbarea la față din cartierul orădean Velența, ziua încheindu-se la Seminarul Greco-Catolic Sfinții Trei Ierarhi.

Cu ocazia acestei vizite a fost semnat și protocolul de colaborare strategică pe termen lung pentru cetățenii și credincioșii județelor Hajdú-Bihar și Bihor. Scopul principal al acestui acord este cooperarea celor două eparhii în a crește dezvoltarea și puterea de întreținere a celor două biserici, de a crea condiții optime la programe de finanțare și dezvoltare și de a dezvolta ideile viitoare de proiecte și concepte.

În protocol au fost incluse proiecte legate de domeniul educației și a turismului religios, implementarea programelor de finanțare pentru instalarea surselor regenerabile de energie, precum și proiecte de dezvoltare care au un impact semnificativ asupra dezvoltării spirituale și fizice ale organizațiilor și instituțiilor celor două entități.

Biroul de Presă

„Din Generație în generație”

O seară de rugăciune și colind, intitulată „Din Generație în generație” - a fost propunerea **Asociației Tineretului Român-Unit (ASTRU Oradea)** drept moment de pregătire pentru sărbătoarea Nașterii Domnului din acest an, desfășurată joi, 16 decembrie a.c., la Parohia greco-catolică din Haieu – Băile „1 Mai”, cu participarea Preasfinției Sale Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea. La eveniment au luat parte mai multe grupuri de tineri din Eparhie: tinerii Asociației *Zileos*, însoțiți de dna. Ramona Dragoș – președintele asociației, Grupul de tineri *Allegría* însoțit de pr. Gabriel Pal, grupul de *copii și tineri din parohia Sântandrei*, însoțiți de pr. Avram Romulus. Seara penitențială a cuprins o *Adorație Euharistică* animată de tinerii ASTRU Oradea împreună cu preotul spiritual al grupului, pr. Ștefan Madarasi și pr. Fiț Alexandru - spiritual al Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu”. A urmat un concert de colinde tradiționale interpretate de tinerele talente *Sebi Hahău&Demma Band*, interpreta de muzică populară Lavinia Chifor Pop și de copiii Paula Popa, Clarissa și Francisc Madarasi. Seara s-a încheiat cu un moment comunitar pe esplanada bisericii, unde a fost aprinsă o stea de lumânări, reprezentând diferite intenții de rugăciune ale participanților și nu numai. Totodată, cei prezenți au fost invitați să contribuie la o masă caldă de Crăciun pentru beneficiarii Caritas Eparhial Oradea, ASTRU Oradea dorind în acest an să fi îndeplinit și un scop caritabil pentru a trăi mai adevărat sensul sărbătorii Nașterii Domnului.

„Pentru fiecare dintre noi, din nou se naște Mântuitorul și mai ales pentru voi, dragi tineri, El este speranța lumii, El este Harul care vine în lume, harul mântuitor. Să fim Har și dar pentru ceilalți, aceasta înseamnă Crăciunul!”, a subliniat PSS Virgil Bercea, în gândul final adresat tinerilor și tuturor generațiilor prezente. La rândul său, pr. Ștefan Madarasi a adus mulțumiri Biroului Pastoral al Episcopiei Greco-Catolice din Oradea, reprezentat de pr. Paul Popa și dna. Ramona Dragoș, care a încurajat și susținut desfășurarea acestei seri penitențiale ASTRU Oradea.

„Un timp al așteptării, un timp al pregătirii pentru întâlnirea cu Iubirea care se face trup, care se face om: Isus, Emanuel (‘Dumnezeu cu noi’), aceasta este Postul Crăciunul în esență. «Așteptarea... este voce a verbului ‘a iubi’» spunea don Tonino Bello, care ne-a inspirat în această seară. Iubirea este primul și cel mai profund act de credință pe care îl putem face față de ceilalți și, totodată, față de Dumnezeu și Cuvântul Său. Cu toții ne-am dori să fim iubiți de cineva, înțeleși, acceptați pentru ceea ce suntem. Cine îi iubește pe ceilalți în mod autentic nu îi judecă, le oferă mai degrabă posibilitatea de a se exprima, de a le arăta stima, de a-i face să se simtă iubiți. Doar cine se simte iubit se poate deschide, se poate oferi pe sine, poate împărtăși

frumusețea ce o poartă în inimă sau suferința care i-a marcat existența. A da cuiva prilejul să vorbească despre sine este un dar extraordinar, un gest de iubire pe care Îl putem oferi celor pe care îi întâlnim. De la această premisă a pornit ideea acestei seri de rugăciune a tinerilor ASTRU Oradea dedicată tuturor generațiilor prezente, pe care le-am văzut contemplând împreună misterul nașterii Cuvântului, a credinței noastre. Ne-am bucurat să vedem pentru un ceas, cum colindă împreună copii, artiști tineri mai mult sau mai puțin cunoscuți, părinți și bunici, în jurul unei stele care ne călăuzește pe toți, indiferent de vârstă: steaua Speranței, a Celui venit în lume pentru a ne arăta că, indiferent de context, nu suntem niciodată singuri. «Din Generație în generație», Dumnezeu este cu noi!» – descrie pr. Ștefan Madarasi, asistent spiritual ASTRU Oradea, inițiativa de care ne-am bucurat noi toți.

Andreea-Maria GHERCĂ
Pr. Ștefan MADARASI

